

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 25Cb/31/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018207012
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bodo
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:0018207012.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava 824 96, právne zastúpený: JUDr. Pavol Pospecha, advokát, Lichnerova 23, Senec, 90301 proti žalovanému: P. o zaplatenie istiny 6400,00- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 10 097,82 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 6 400,- EUR od 10.10.2018 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému bezdôvodné obohatenie vo výške 3 063,71 EUR v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu zamietla.

V. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 94%, o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

VI. Vo veci vzájomnej žaloby žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 21.8.2018 uplatnil proti žalovanému právo na zaplatenie peňažnej sumy 6400,00 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,1 % denne zo sumy 160,25 Eur od 29.5.2016 do 7.6.2016, zo sumy 160,25 Eur od 29.6.2016 do 13.7.2016, zo sumy 160,25 Eur od 29.7.2016 do 18.8.2016, zo sumy 160,25 Eur od 29.8.2016 do 31.8.2016, zo sumy 160,25 Eur od 29.9.2016 do 12.10.2016, zo sumy 160,25 Eur od 29.10.2016 do 24.11.2016, zo sumy 10,00 Eur od 29.11.2016 do 11.1.2017, zo sumy 150,25 Eur od 29.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 160,25 Eur od 29.12.2016 do zaplatenia, zo sumy 160,25 Eur od 29.1.2017 do zaplatenia, zo sumy 160,25 Eur od 28.2.2017 do zaplatenia, zo sumy 5769 od 20.3.2017 do zaplatenia tak, že od dňa nasledujúceho po dni v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 7692 Eur je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 6400 Eur vo výške 8 % p.a. až do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 275,53 Eur, trovy konania vo výške poplatku za súdne konanie 384 Eur, náhradu trov právneho zastúpenia v súdnom konaní vo výške 551,94 Eur (dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, podanie žaloby á 264,92 Eur vrátane DPH /220,77 Eur + 20 % DPH/, 2x režijný paušál á 11,05 Eur vrátane DPH /9,21 Eur + 20 % DPH/).

2. Žalobu odôvodnil tým, že Žalobca uzatvoril dňa 17.2.2016 so žalovaným Zmluvu o úvere číslo XXXXXX . (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej žalobca (ako veriteľ) poskytol žalovanému (ako

dlužníkovi) úver vo výške 3400 Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 160,25 Eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania, kde sa uvádza aj počet dní pri omeškaní s úhradou tej - ktorej splátky. Listom zo dňa 7.3.2017 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 9, 10, 11, 12. Súčasne mu oznámil, že dňa 19.3.2017 sa v dôsledku nesplácania splátok stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovaný neuhradil v danom čase dlhované splátky, a preto k uvedenému dňu 19.3.2017 sa všetky splátky podľa zmluvy stali splatnými. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 10, ods. 10.4 zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky podľa aktuálneho splátkového kalendára o viac ako 75 kalendárnych dní má veriteľ (žalobca) právo požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré by sa mali stať splatnými aj v budúcnosti a to ku dňu uvedeného v oznámení o uplatnení uvedeného práva. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 6400 Eur (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 1292 Eur).

3. Podaním doručeným súdu dňa 15.10.2018 žalobca upravil petit žaloby tak, že upresnil výšku uplatnenej zmluvnej pokuty v znení : zmluvná pokuta vo výške 0,1% denne zo sumy 160,25 Eur od 29.3.2016 do 11.4.2016 vo výške 2,08 Eur, zo sumy 160,25 Eur od 29.5.2016 do 7.6.2016 vo výške 1,44 Eur, zo sumy 160,25 Eur od 29.6.2016 do 13.7.2016 vo výške 2,24 Eur, zo sumy 160,25 Eur od 29.7.2016 do 18.8.2016 vo výške 3,21 Eur, zo sumy 160,25 Eur od 29.8.2016 do 31.8.2016 vo výške 0,32 Eur, zo sumy 160,25 Eur od 29.9.2016 do 12.10.2016 vo výške 2,08 Eur, zo sumy 160,25 Eur od 29.10.2016 do 24.11.2016 vo výške 4,17 Eur, zo sumy 10,00 Eur od 29.11.2016 do 11.1.2017 vo výške 0,43 Eur, zo sumy 150,25 Eur od 29.11.2016 do 9.10.2018 vo výške 102,02 Eur, zo sumy 160,25 Eur od 29.12.2016 do 9.10.2018 vo výške 104,00 Eur, zo sumy 160,25 Eur od 29.1.2017 do 9.10.2018 vo výške 99,03 Eur, zo sumy 160,25 Eur od 28.2.2017 do 9.10.2018 vo výške 94,23 Eur, zo sumy 5 769,00 Eur od 19.3.2017 do 9.10.2018 vo výške 3 282,56 Eur s tým, že aj keď sankcie spolu (3697,82,- Eur) nepresiahli sumu 7692,-Eur, žalobca si uplatňuje zmluvnú pokutu iba do dňa 9.10.2018.

4. Tunajší súd vydal dňa 5.12.2018 platobný rozkaz proti ktorému podal žalovaný vecne odôvodnený odpor. V odpore uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu a uvádza svoje vlastné tvrdenia. Aj keď žalobca vo svojom podaní tvrdí, že ide o podnikateľský spor, s týmto tvrdením nesúhlasí. Finančné prostriedky si požičal výlučne ako spotrebiteľ na súkromné účely a to z dôvodu, že od spoločnosti, v ktorej pracoval, nemal vyplatenú mzdu za vykonanú prácu a z týchto dôvodov sa dostal do finančnej tiesne. V tom čase pracoval na základe živnosti a ako doklad o preukázaní príjmu musel dokladovať daňové priznanie a platný živnostenský list. Ako so žiadosti o úver vyplýva, žiadal úver ako súkromná osoba, nie podnikateľ. V žiadosti o úver zo dňa 15.2.2016, ktorú súdu predložil aj Žalobca, je uvedené jeho rodné číslo a tiež dátum narodenia. Ak by žiadal o úver ako podnikateľ, bolo by tam uvedené iba IČO a sídlo podnikateľského subjektu. Žiadosť absolútne nekorešponduje so zmluvou, nežiadal o podnikateľský úver. Žalobca ho oklamal a dal mu podpísať neplatnú zmluvu. Túto zmluvu aj neskôr napadol a od žalobcu žiadal mimosúdnu dohodou plnenie, ktoré si takýmto nekalým spôsobom od neho vymohol zo zmlúv skôr uzatvorených. Pretože podobným spôsobom ako pri žalovanom úvere ho spoločnosť oklamala aj skôr. V roku 2016 sa dozvedel o nekalých praktikách uvedenej spoločnosti a zmluvy dal posúdiť na Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalovaný uviedol, že v snahe obísť Zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch žalobca s ním spísal zmluvy, ktoré ho vo svojom formálnom charaktere definujú ako podnikateľa, napriek tomu, že úver čerpal ako súkromná (fyzická) osoba a finančné prostriedky neboli ani úmyslom ani skutočnosťou použité na výkon podnikateľskej činnosti a nie sú vedené ani v jeho účtovných záznamoch ako záväzky podnikateľského subjektu. Jednalo sa zo strany žalobcu o úmyselné obchádzanie zákona č.129/2010 a požiadal súd, aby posúdil uvedené úverové zmluvy ex offo ako spotrebiteľské.

5. Na základe vyššie uvedených skutočností podal protinávrh (vzájomnú žalobu), v ktorom uviedol, že od spoločnosti PROFI CREDIT si požičal sumu 13.400,- Eur a vrátil sumu 16.463,71 Eur. Rozdiel v sume 3.063,71 Eur je bezdôvodné obohatenie, ktoré žiada, aby mu spoločnosť vrátila. Poukázal na ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ohľadne nekalých obchodných praktík a zároveň poukázal na ustanovenie § 53 ods. 1 a 4 občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Uviedol, že Slovenská

republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/131EHS z 5.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len "smernica"). na základe vyššie uvedeného vzájomným návrhom požiadal aby súd zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu ako nedôvodný, zaviazal žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3063,71 Eur, a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

6. Žalobca v rámci vyjadrenia k odporu (v replike čl. 104) uviedol, že tvrdenia žalovaného odporujú obsahovým náležitostiam zmluvy, ako aj reálnemu konaniu pred jej uzavretím. Zmluva o úvere bola uzavretá ako podnikateľský úver. Už zo znenia článku 1 ods. 1 zmluvy vyplýva, že na základe zmluvy poskytuje veriteľ v prospech dlžníka peňažné prostriedky pre účely jeho podnikateľskej činnosti. Žalobca ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 81/2011, podľa ktorého jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve, musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov) logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov) či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v čase uzatvárania zmluvy. Žalobca uviedol, že z obsahu zmluvy o úvere č. 231259 vyplýva, že žalovaný ju uzavrel ako podnikateľský subjekt konajúci pod obchodným menom Ing. Miloš Šubák, miesto podnikania/sídlo Topolianska 2829/174, 07101 Michalovce, zapísaný v Živnostenskom registri pod číslom: 807-4701. V súvislosti s poskytnutím úveru na podnikateľské účely žalovaného žalobca zároveň poukázal na ustanovenia zmluvy článok 1 ods. 1.1.; článok 10 ods. 10.1 písm. a),c) a f); článok 14 ods. 14 .1 písm. a) b) a článok 14 ods. 14.2. Žalobca uviedol, že žalovaný do podania svojho vyjadrenia nikdy nespochybnil, akú zmluvu uzavrel a s akým obsahom, rovnako neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, pre ktoré by sa mal obsah ním slobodne a dobrovoľne vykonanému úkonu interpretovať inak a spôsobom, ktorý je v rozpore s prejavom vôle. Žalovaný písomne požiadal o poskytnutie úveru, pričom od začiatku vystupoval ako podnikateľský subjekt. V rámci údajov vyžadovaných žalobcom pre poskytnutie úveru okrem iného pripojil aj potrebné listiny na schválenie úveru, ktorými sa rovnako preukazoval ako podnikateľský subjekt, vrátane daňových priznaní, údajoch o svojej podnikateľskej činnosti, odbore podnikania, mieste podnikania.

7. Žalobca zároveň poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG) ktorý vo vzťahu k tomu, aké postavenie má byť priznané osobe vystupujúcej od začiatku vo vzťahu k dodávateľovi ako podnikateľ a ktorá až následne tvrdí, že je spotrebiteľom rozhodol takto: Ak dodávateľ koná v dobrej viere , že druhá strana nie je spotrebiteľ nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Žalobca namietol oprávnenosť tvrdení žalovaného aj z dôvodu, že žalovaný obsah uzavretej zmluvy ani následne nespochyboval. Správanie zmluvných strán po uzavretí zmluvy je tiež určitým dôkazom o tom, čo strany pri uzavretí zmluvy zamýšľali, s akými pohnútkami do zmluvného vzťahu vstupovali a čo jej uzavretím sledovali. Tvrdiť s odstupom času že žalovaný uzatvoril zmluvu ako spotrebiteľský subjekt, je dôkazom o zavádzaní, a to buď v čase uzatvárania zmluvy alebo per účely tohto konania. Žalobca uviedol, že zmluva bola podpísaná a teda pripojenie súhlasu na zmluvu vo forme podpisu znamená súhlas so všetkými jej ustanoveniami počnúc správnosťou údajov v označení strán, končiac potvrdením toho, k čomu sa chce konajúca osoba zaviazat'. Zároveň žalobca uviedol, že skutočnosť spočívajúca v zakomponovaní rodného čísla žalovaného nie je rozhodujúca. uvedenie rodného čísla ako jednoznačného identifikátora je logické, pretože na území Slovenskej republiky žalovaný žiadny iný jednoznačný a nezameniteľný identifikátor nemá. Slúži len na zabezpečenie toho, aby osoba dlžníka bola vždy identifikovateľná na základe takého údaja, ktorý je v zmysle právnej úpravy považovaný za jednoznačný , jedinečný a nesporný.

8. Pokiaľ sa týka vzájomného návrhu žalovaného vo svojom vyjadrení žalobca uviedol, že z tvrdení žalovaného nevyplýva jediný dôvod, ktorý by ho oprávňoval požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Podpísanie zmluvy, v ktorej sú obsiahnuté ustanovenia upravujúce obsah zmluvného vzťahu, sa objektívne podľa § 35 Občianskeho zákonníka nedá vykladať inak, než že zmluvné strany s ním súhlasili.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v duplike čl. 110) uviedol, že s vyjadrením žalobcu nesúhlasí. So žalobcom dňa 15.2.2016 spísal žiadosť o úver ako fyzická osoba a ako potvrdenie o príjme predložil svoje daňové priznanie nakoľko v uvedenom čase bol SZČO a iné príjmy ako zo živnosti nemal. Poukázal na to, že v žiadosti v bode 1. Žiadateľ FO sú uvedené jeho osobné údaje ako rodné číslo, dátum narodenia, trvalé bydlisko. Sú to údaje charakterizujúce fyzickú osobu, účel uzatvorenia

zmluvy a ani účel, za akým boli peňažné prostriedky žalovanému poskytnuté v žiadosti nie je uvedený. Zároveň uviedol, že predmetná zmluva má povahu značne jednostrannej adhéznej zmluvy, obsahujúcej veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich dlžníka. Jej forma na predtlačenom formulári a všeobecné zmluvné podmienky jednoznačne potvrdzujú, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán, z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči podriadenému, t.j. z postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi, čo je typické pre spotrebiteľské zmluvy. V prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nesporebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ, pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nesporebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade je potrebné výklad v súlade s ust. § 54 ods. 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Ďalej poukázal na to, že zo žiadosti o úver je zrejmé, že verejná listina (napr. občiansky preukaz) nebola pri uzatváraní zmluvy využitá len na identifikáciu dotknutej fyzickej osoby, ale údaje z neho boli do obsahu žiadosti priamo zahrnuté (vrátane rodného čísla). Aj preto je to jasný dôkaz, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca poukázal na to, že v uvedenom spore je potrebné použiť výklad podľa ust. § 54 ods. 2 OZ, teda výklad pre spotrebiteľa priaznivejší, pretože ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy vložil (Nález ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 243/2007). Záverom svojho vyjadrenia žalovaný uviedol, že ustanovenia OZ ani ustanovenie článku 2 písm. b) Smernice Rady 93/13/EHS nevylučujú že by spotrebiteľ mohol vykonávať podnikateľskú resp. obchodnú činnosť, dokonca výslovne pripúšťajú, že to tak môže byť, vylučujú však, aby osoba požívajúca status spotrebiteľa pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a s prihliadnutím na § 54 ods. 2 OZ nemožno mať za preukázaný nesporebiteľský charakter spornej zmluvy.

10. Na pojednávaní dňa 16.9.2019 sa žalobca ani jeho právny zástupca nezúčastnili. Svoju neúčast' ospravedlnili. Vo svojom podaní, ktorým ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní uviedli, že si žalobca uplatňuje voči žalovanému náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s písomným uplatnením nárokov voči žalovanému (pokús o zmier) výška náhrady spočíva v tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby a v paušálnej náhrade advokátovi vo výške (264,92 Eur + 10,61 Eur)

11. Žalovaný na pojednávaní dňa 16.9.2019 uviedol, že žalobca neuviedol žiadne dôkazy, aby vyvrátil spotrebiteľský charakter úverových zmlúv, doložil iba doklady, ktoré žalobcovi musel pri uzatvorení zmlúv predložiť pre zdokladovanie svojho príjmu. A keďže, ako už skôr uviedol, bol v tom čase živnostník na zdokladovanie svojho príjmu predložil daňové priznania a výpisy z účtu. To však nie je dôkazom, že tieto finančné prostriedky použil na podnikanie. Finančné prostriedky od žalobcu nepoužil ako podnikateľské úvery, na podnikateľské účely. Peniaze potreboval pre súkromné účely a to z dôvodu, že spoločnosť, pre ktorú pracoval, mu oneskorene uhrádzala platby za faktúry a v tom čase mal dve nezaopatrené deti študujúce na vysokých školách v zahraničí. Jeho prvoradým cieľom bolo, aby deti mohli doštudovať a tak si od žalobcu v tiesni požičal peniaze. Skutočnosť, že tieto peniaze nepoužil na podnikanie, je aj tá, že splátky uhrádzal zo svojho osobného a nie z podnikateľského účtu.

12. Svoje vyjadrenie na predmetnom pojednávaní predložil aj v písomnej forme (čl. 267 -270) Z tohto vyjadrenia zároveň vyplýva, že svojou protižalobou sa domáha určenia neplatnosti zmlúv uzatvorených medzi žalobcom a žalovaným a žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.063,71 Eur. Všetky skutočnosti uviedol už skôr a to vo svojom vyjadrení zo dňa 23.03.2019. Predmetné zmluvy majú povahu značne jednostranných adhéznych zmlúv, obsahujúce veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich dlžníka. Obsahy zmlúv zjavne nesvedčia o tom, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Ich forma je na predtlačenom formulári a všeobecné zmluvné podmienky jednoznačne potvrdzujú, že boli uzatvárané bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán, z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t. j. z postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi, čo je typické pre spotrebiteľské zmluvy. Rozpor s dobrými mravmi je aj v objektívne existujúcom hrubom nepomere vzájomných plnení, ktorý nespočíva len v úžerníckom úroku, ale aj v množstve zmluvných pokút ohrozujúcich výlučne úverovaného. Žalovaný poukázal na judikatúru Ústavného súdu vo svojej judikatúre (nálezy sp.zn. I. ÚS 199/11 a sp.zn. 111.4084/12) z ktorých vyplýva, že je neakceptovateľné, aby sa prípadnej súdnej ochrany dostávalo práve subjektom - teda najmä nebankovým spoločnostiam poskytujúcim úvery spotrebiteľom - ktoré evidentne poškodzujú práva svojich klientov. Ustanovenia formulárových zmlúv, do ktorých znenia nemá spotrebiteľ možnosť akokoľvek zasiahnuť a ovplyvniť ich obsah, kde jeho záväzky sú zaistené zmluvnými pokutami vo výške

desiatok percent [30% až 45%] z dlžnej čiastky nastupujúcimi už pri omeškaní v rádoch dní či týždňov, je podľa Ústavného súdu potrebné považovať za neplatné z dôvodu rozporu s dobrými mravmi.

13. Žalovaný ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2018 z ktorého uviedol: "Právny záver, že úverová zmluva nie je spotrebiteľská zmluva a že ňou nebol založený spotrebiteľský vzťah, nezbavoval však súdy- povinnosť posúdiť platnosť úverovej zmluvy z hľadiska možnej existencie tých dôvodov, s ktorými právny poriadok vo všeobecnosti spája neplatnosť zmluvy. Na podklade obsahu dovolacích súd konštatuje, že keď už súdy dospeli k záveru o nespotebiteľskej povahe úverovej zmluvy (poznámka: v súvislosti so skúmaním prípustnosti dovolania dovolacích súd neposudzoval vecnú správnosť tohto záveru), mali podať vysvetlenie, akými úvahami sa riadili a k akým záverom dospeli pri riešení otázky, či (ne)zakladá jej absolútnu neplatnosť (nie v zmysle osobitných zákonných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľských úveroch), ale z hľadiska všeobecnými ustanoveniami vyžadovaného súladu so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka) alebo dobrými mravmi (§ 3 OZ), " Poukazujúc na doposiaľ uvedené skutočnosti uviedol, že konanie veriteľa bolo nečestné, zavádzajúce, zakrývajúce skutočnú podstatu úverovej zmluvy a tiež úžernícke (medziiným napríklad aj z hľadiska pomeru medzi výškou úveru, ktorý bol veriteľom poskytnutý a výškou odmeny za poskytnutie úveru). Poukázal, že na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd ex offo, absolútna neplatnosť úkonu nastáva bez ďalšieho zákona, pôsobí od začiatku a v dôsledku toho sa na úkon hľadí tak, akoby ani nebol urobený. Žalovaný uviedol, že v zmluve č. 179373-71318 zo dňa 9.10.2013 - Žalobca už v bode 1 klamal, keď uviedol: 1. Predmet zmluvy - žalobca klamlivo uvádza, že poskytol žalovanému sumu 11.328,- €, v skutočnosti poskytol žalovanému sumu 5.000,- €. Už z tohto dôvodu je zmluva neplatná. Žalobca takýmto nekalým spôsobom chcel zakryť úžernický úrok. Podobne aj v zmluve č.175230-71318 zo dňa 30.07.2013 Žalobca znovu klamal a v bode 1 uviedol: 1. Predmet zmluvy - žalobca klamlivo uvádza, že poskytol žalovanému sumu 11.328,- €, v skutočnosti poskytol žalovanému sumu 5.000,- Už z tohto dôvodu je zmluva neplatná. Žalobca takýmto nekalým spôsobom chcel zakryť úžernický úrok. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uviedol, že požaduje aby súd určil že zmluvy o úvere č. 175230-71318 zo dňa 30.7.2013, č. 179373-71318 zo dňa 9.10.2013 a č. 231259-71318 zo dňa 18.2.2016 sú neplatné a zároveň aby súd rozhodol, že žalobca je povinný vydať žalovanému bezdôvodné obohatenie v sume 3 063,71 Eur. ~

14. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 23.10.2019 uviedol, že trvá na svojom vyjadrení zo dňa 8.4.2019. Namietol tvrdenia žalovaného, že úvery č.175230, č. 179373, č. 231259 sú spotrebiteľskými. Uvedené vyplýva zo samotnej žiadosti o úver - bod V- účel čerpania úveru - prevádzkový, z bodu VII. Doložené doklady - daňové priznania, živnostenský list. V samotnej žiadosti o úver v spodnej časti kde žalovaný podpísal žiadosť o úver: „Podpisom žiadateľ prehlasuje, že žiada o úver na podnikateľské účely a je si vedomý právnych následkov v prípade nepravdivosti tohto prehlásenia.“ (žiadosť o úver je súčasťou spisu). Skutočnosť, že so žalovaným bola uzatvorená zmluva ako s podnikateľom vyplýva hneď z prvej strany zmluva - identifikácia strán zmluvy - žalovaný je v zmluve identifikovaný svojim IČOM, sídlom podnikania. V bode 1.2: „Dlžník pri uzatváraní a plnení tejto Zmluvy vystupuje ako podnikateľský subjekt a poskytnutý úver využije na nasledovný účel vyplývajúci / súvisiaci s výkonom jeho podnikateľskej činnosti: B - prevádzkové náklady (nákup materiálu atď.)" V bode 9 (čestné prehlásenia Dlžníka, Spoludlžníka č.1 a Spoludlžníka č.2) - bod 9.1.f: „o úver požiadal pre účel spojený s vykonávaním svojej podnikateľskej činnosti.“ Bod 9.1.g: „všetky údaje uvedené v tejto zmluve a jej prílohách sú uvedené úplne a pravdivo.“ Žalobca opätovne poukázal na to, že žalovaný uzavrel so žalobcom ďalšie dve zmluvy o úvere obidve v roku 2013, v obidvoch zmluvách vystupuje žalovaný ako podnikateľ. Žalobca uvádza, že žiadosti o úver sú podpisované niekoľko dní pred podpísaním samotnej zmluvy o úvere - žalovaný mal možnosť si svoje rozhodnutie o uzatvorení zmluvy rozmyslieť. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhuje aby súd zamietol návrh žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia ako nedôvodný a zároveň zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu a navrhuje, aby súd žalobe vyhovel a súčasne žalovaného zaviazal aj na náhradu trov konania tak, ako sú vyčíslené v žalobe.

15. Súd rozhodol na pojednávaní dňa 21.11.2019, ktoré vykonal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil.

16. Žalovaný na predmetnom pojednávaní uviedol, že zotráva na svojich doterajších vyjadreniach zároveň poukázal na to, že žalobca si je vedomý, že ak o úver žiada spotrebiteľ, ktorý má pridelené IČO, tak zneužíva túto skutočnosť a takéhoto žiadateľa o úver hneď charakterizuje a zaraďuje ako žiadateľa o poskytnutie finančných prostriedkov výlučne pre podnikateľskú činnosť. Podľa tejto zásady žalobcu, podnikateľ (SZČO), nemôže byť u neho žiadateľom o spotrebiteľský úver. Úver nebol nikdy v jeho účtovníctve, keďže ho nepoužil na podnikateľskú činnosť. Ďalej uviedol, že žalobca vyžaduje

od žalovaného úžernícky úrok, keďže mu požičal 3400,00 Eur a chce 7692,00 Eur t.j úrok vo výške 226,23 %. Takáto úžera v demokratickom štáte nie je prípustná! Zároveň žalovaný uviedol, že žalobca sám sebe odporuje pri charakteristike právnickej osoby identifikovaného prostredníctvom IČO, čoho si je vedomý. Preto v podaní zo dňa 5.3.2019 v časti III. Žalobca radšej uvádza: "Z dôvodu právnej opatrnosti poukazujeme na to, že skutočnosť spočívajúca v zakomponovaní rodného čísla žalovaného nie je rozhodujúca.". Žalovaný poukázal vo svojom vyjadrení na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2018, nálezy Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 199/11 a sp. zn. III ÚS .4084/12, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 402/2013 z 19.6.2013. Poukázal na to, že žalobca sa pri svojej podanej žalobe odvoláva na článok 1.2 Zmluvy, kde uvádza, že žalovaný využíva finančné prostriedky z úveru: na nasledovný účel vyplývajúci/súvisiaci s výkonom jeho podnikateľskej činnosti: B - Prevádzkové náklady (nákup materiálu atd.): nákup auta. Uviedol, že je zjavné, že zo strany žalobcu ide o podvodné konanie, keďže o takýto typ úveru vôbec nežiadal. Žalobca si ho dopísal sám tak, aby podľa neho mohol spĺňať podmienku, že ide o poskytnutie podnikateľského úveru. Dôkazom toho je i skutočnosť, že na Žiadosti o úver v časti V. Údaje o požadovanom úvere, ktorú súdu predložil sám žalobca, nie je vyznačená žiadna z možností - účel čerpania úveru (A,B,C,D) a taktiež nie je uvedená žiadna bližšia špecifikácia účelu čerpania úveru, čo potvrdzuje svojvoľnosť Žalobcu uviesť účel úveru do zmluvy. Údaje uvedené v žiadosti o úver nepreniesol žalobca do Zmluvy o úvere. Keďže žiadna z možností na žiadosti o úver nie je žalobcom vyznačená, sám žalobca tak súhlasil s tým, že žalovaný žiadal finančné prostriedky na iné účely a to - osobnú spotrebu. Žalovaný súčasne uvádza, že po podpísaní žiadosti o úver mu nebola doručená žalobcom spracovaná Zmluva o úvere U. Preto pred jej podpísaním sa nemal možnosť oboznámiť s jej obsahom. Spracovaná zmluva bola totiž doručená iba obchodnému zástupcovi, ktorý žiadal od žalovaného iba podpísanie zmluvy pre vyplatenie finančných prostriedkov. Žalovaného by ani nenapadlo, že žalobca zakomponuje do zmluvných podmienok náležitosti, ktoré neboli súčasťou žiadosti o úver, a sú v rozpore so zákonom a namierené výlučne proti žalovanému (Dlžníkovi), ak by došlo k nejakej neočakávanej udalosti.

17. Vzhľadom na to, že podaním doručeným súdu na pojednávaní dňa 16.9.2019, žalovaný zmenil svoj vzájomný návrh doručený súdu dňa 20.12.2018, súd na pojednávaní vyhlásil uznesenie, ktorým pripustil zmenu vzájomnej žaloby, spočívajúcu v rozšírení vzájomnej žaloby tak, že aktuálny vzájomný návrh znie: I. Súd určuje, že zmluvy o úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 30.7.2013, č. XXXXXX-XXXXX. zo dňa 9.10.2013 a č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 18.2.2016 sú neplatné. II. Žalobca je povinný vydať žalovanému bezdôvodné obohatenie v sume 3 063,71 Eur.

18. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav.

19. Z článku 1 bod 1.1. zmluvy o úvere U. čl. 8) vyplýva, že veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti úver v dohodnutej výške 3400,00 Eur do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy dlžníkom veriteľovi vrátane všetkých jej príloh. Podpisom tejto zmluvy dlžník žiada o poskytnutie úveru v dohodnutej výške a za podmienok podľa tejto zmluvy na vyššie uvedený účel, ktorý určil pre poskytnutie úveru.

20. Z článku 1 bod. 1.2. zmluvy o úvere č. XXXXXX - XXXXX vyplýva, že dlžník pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy vystupuje ako podnikateľský subjekt a poskytnutý úver využije na nasledovný účel vyplývajúci / súvisiaci s výkonom jeho podnikateľskej činnosti - prevádzkové náklady (nákup materiálu atď) : nákup auta

21. Podľa článku 2 bod 2.1. zmluvy o úvere č. XXXXXX - XXXX8 dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi úver a úroky za úver na vyššie uvedený bankový účet veriteľa v 48 mesačných splátkach vo výške 160,25 Eur splatných podľa splátkového kalendára. Splátkový kalendár je uvedený v prílohe č. 1 ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

22. Podľa článku 3 bod 3.1. zmluvy o úvere č. XXXXXX - XXXXX. za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 89,42 Eur mesačne a uhrádza sa spolu so splátkou úveru ku dňu jej splatnosti podľa splátkového kalendára.

23. Podľa článku 5 bod 5.1. zmluvy o úvere č. XXXXXX - XXXXX neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy je príloha a to konkrétne Príloha č. 1 splátkový kalendár.

24. Z článku 9 bod 9.1 písm. f) zmluvy o úvere č. XXXXXX - XXXXX. vyplýva, dlžník, spoludlžník č.1 a spoludlžník č.2 prehlasujú, že o úver požiadal pre účel spojený s vykonávaním svojej podnikateľskej činnosti.

25. Z článku 12 bod 12.1. zmluvy o úvere č. XXXXXX - XXXXX. vyplýva, že dlžník sa týmto veriteľovi zaväzuje po celú dobu trvania tejto zmluvy: a) udržiavať v platnosti všetky licencie, súhlasy, registráciu alebo schválenia nevyhnutne vyžadované v súvislosti s jeho obchodnou činnosťou, podnikaním alebo majetkom dlžníka a rovnako i uzatvorením, plnením, platnosťou či vymožitelnosťou tejto zmluvy; b) nevykonať nič, čím by ohrozil platnosť a účinnosť svojej existencie ako právnickej osoby resp. fyzickej osoby podnikateľa, či vyvolal spochybnenie či zánik platnosti oprávnení a povolení, ktoré sú potrebné pre výkon jeho činnosti alebo k tomu aby držal, užíval a disponoval svojim majetkom; c) udržiavať všetok majetok a aktíva v náležitom riadnom stave a po dobu platnosti tejto zmluvy vykonávať iba právne úkony v rámci svojej bežnej činnosti, ktoré zodpovedajú uvážlivým obchodným postupom, podstatným spôsobom sa nelíšia od minulej praxe a sú vykonávané za podmienok obvyklých pre právne úkony s nezávislými tretími osobami, a starať sa o majetok a aktíva, ktoré vlastní alebo užíva so starostlivosťou riadneho hospodára a robiť všetko pre to, aby vymohol všetky svoje pohľadávky; d) bez zbytočného odkladu oboznámiť veriteľa o akomkoľvek prebiehajúcom či hroziacom súdnom, arbitrážnom alebo správnom konaní (vrátane konaní vedených s/alebo pred štátnymi orgánmi) vedenom voči dlžníkovi alebo jeho majetku, ktorý by mal v akomkoľvek podstatnom ohľade negatívny dopad na obchodnú činnosť, podnikanie alebo majetok dlžníka; e) vykonať všetky právne a iné úkony k zachovaniu existencie dlžníka, vrátane prevádzkovania svojho podnikania podľa príslušných jurisdikcií.

26. Podľa článku 10 bod 10.1. zmluvy o úvere č. 231259 - 71318, v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky, je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy a za každý deň omeškania.

27. Podľa článku 10 bod 10.4. písm. b) zmluvy o úvere č. 231259 - 71318 v prípade, že dlžník neuhradí ktorúkoľvek splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára do 75 kalendárnych dní od dňa jej splatnosti a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto zmluva/alebo v prípade že poruší niektoré ustanovenia tejto zmluvy, najmä ustanovenia odseku 15.1. tejto zmluvy okrem 15.1. písm. a) a /alebo v prípade, že ktorékoľvek z prehlásení dlžníka uvedené v tejto zmluve či v žiadosti o poskytnutie úveru je alebo sa stane nepravdivé je veriteľ oprávnený požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa podľa zmluvy majú stať splatnými v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení podľa tohto ustanovenia.

28. Zo žiadosti o úver (čl. 13) vyplýva, že žiadateľom je fyzická osoba - podnikateľ, je v nej uvedené rodné číslo aj IČO žiadateľa. Zo žiadosti o úver zároveň vyplýva, že podpisom žiadateľ prehlasuje, že žiada o úver na podnikateľské účely a je si vedomý právnych následkov v prípade nepravdivosti tohto prehlásenia (čl. 14).

29. Z listiny na čl. 15 vyplýva, že žalovanému bola poskytnutá suma úveru vo výške 3400,00 Eur dňa 19.2.2016. (čl. 15).

30. Z prehľadu splátok k uvedenej zmluve o úvere (na čl. 16) vyplýva, že žalovaný uhradil sumu 1292,00 Eur.

31. Z listiny zo dňa 7.3.2017 (na čl. 17) vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému že dlh žalovaného sa stal okamžite splatným dňa 17.3.2017 v dôsledku porušenia zmluvných povinností a to omeškania s úhradou záväzkov splátok č. 9,10,11,12. Celková výška všetkých splátok a záväzkov ku dňu vystavenia oznámenia činí 6464,28 Eur.

32. Z vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, odbor ochrany spotrebiteľa, zo dňa 23.9.2016 vyplýva, že komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich posúdila viaceré zmluvné podmienky spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., v zmluvách uzatváraných so spotrebiteľmi ako neprijateľné. taktiež bolo zistené, že

spoločnosť využíva finančnú situáciu spotrebiteľov tým, že pri poskytovaní úveru nezisťuje, za akým účelom má byť úver poskytovaný a poskytuje úvery na základe predložených živnostenských oprávnení, pričom neinformuje o podmienkach poskytnutia úveru, ani o možných následkoch, ktoré vyplývajú z poskytnutia úveru fyzickej osobe a z poskytnutia úveru podnikateľskému subjektu. V tomto prípade sa jedná o zákonom zakázanú obchodnú praktiku, ktorá odníma spotrebiteľovi jeho zákonnú ochranu. Z tohto vyjadrenia zároveň vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. (súd uvádza, že číslo zmluvy je zabielené) neobsahuje náležitosti, ktoré musela obsahovať podľa § 9 ods. 2 písm. i),j),k),o),u),v),y) z .č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, vzhľadom k čomu sa úver považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) za bezúročný a bez poplatkov.

33. Z článku 1 bod 1.1. zmluvy o úvere č.XXXXXX - XXXXX zo dňa 9.10.2013 (čl. 75) vyplýva, že veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 11 328,00 Eur do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy dlžníkom veriteľovi vrátane všetkých jej príloh. Podpisom tejto zmluvy dlžník žiada o poskytnutie úveru v dohodnutej výške, vyplatenie v dohodnutej výške a dohodnutým spôsobom.

34. Z článku 2 bod 2.1. zmluvy o úvere č.XXXXXX - XXXXX vyplýva, že dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi úver na vyššie uvedený bankový účet veriteľa v 48 mesačných splátkach vo výške 236,00 Eur splatných podľa splátkového kalendára. Splátkový kalendár je uvedený v Prílohe č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

35. Z článku 4 bod 4.1. zmluvy o úvere č.XXXXXX - XXXXX vyplýva, že za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru, zmluvná odmena predstavuje 6328,00 Eur a je splatná ku dňu poskytnutie úveru.

36. Z článku 14 bod 14.1. zmluvy o úvere č. XXXXXX - XXXXX. vyplýva, že dlžník sa týmto veriteľovi zaväzuje po celú dobu trvania tejto zmluvy: a) udržiavať v platnosti všetky licencie, súhlasy, registráciu alebo schválenia nevyhnutne vyžadované v súvislosti s jeho obchodnou činnosťou, podnikaním alebo majetkom dlžníka a rovnako i uzatvorením, plnením, platnosťou či vymožitelnosťou tejto zmluvy; b) nevykonať nič, čím by ohrozil platnosť a účinnosť svojej existencie ako právnickej osoby resp. fyzickej osoby podnikateľa, či vyvolal pochybenie či zánik platnosti oprávnení a povolení, ktoré sú potrebné pre výkon jeho činnosti alebo k tomu aby držal, užíval a disponoval svojím majetkom; c) udržiavať všetok majetok a aktíva v náležitom riadnom stave a po dobu platnosti tejto zmluvy vykonávať iba právne úkony v rámci svojej bežnej činnosti, ktoré zodpovedajú uvažlivým obchodným postupom, podstatným spôsobom sa nelíšia od minulej praxe a sú vykonávané za podmienok obvyklých pre právne úkony s nezávislými tretími osobami, a starať sa o majetok a aktíva, ktoré vlastní alebo užíva so starostlivosťou riadneho hospodára a robiť všetko pre to, aby vymohol všetky svoje pohľadávky; d) bez zbytočného odkladu oboznámiť veriteľa o akomkoľvek prebiehajúcom či hroziacom súdnom, arbitrážnom alebo správnom konaní (vrátane konaní vedených s/alebo pred štátnymi orgánmi) vedenom voči dlžníkovi alebo jeho majetku, ktorý by mal v akomkoľvek podstatnom ohľade negatívny dopad na obchodnú činnosť, podnikanie alebo majetok dlžníka; e) vykonať všetky právne a iné úkony k zachovaniu existencie dlžníka, vrátane prevádzkovania svojho podnikania podľa príslušných jurisdikcií.

37. Z článku 1 bod 1.1. zmluvy o úvere č.XXXXXX - XXXX8 zo dňa 30.7.2013 (čl. 87) vyplýva, že veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 11 328,00 Eur do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy dlžníkom veriteľovi vrátane všetkých jej príloh. Podpisom tejto zmluvy dlžník žiada o poskytnutie úveru v dohodnutej výške, vyplatenie v dohodnutej výške a dohodnutým spôsobom.

38. Z článku 2 bod 2.1. zmluvy o úvere č.XXXXXX - XXXXX vyplýva, že dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi úver na vyššie uvedený bankový účet veriteľa v 48 mesačných splátkach vo výške 236,00 Eur splatných podľa splátkového kalendára. Splátkový kalendár je uvedený v Prílohe č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

39. Z článku 4 bod 4.1. zmluvy o úvere č.XXXXXX - XXXXX vyplýva, že za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru, zmluvná odmena predstavuje 6328,00 Eur a je splatná ku dňu poskytnutie úveru.

40. Z článku 14 bod 14.1. zmluvy o úvere č. XXXXXX - XXXXX vyplýva, že dlžník sa týmto veriteľovi zaväzuje po celú dobu trvania tejto zmluvy: a) udržiavať v platnosti všetky licencie, súhlasy, registráciu alebo schválenia nevyhnutne vyžadované v súvislosti s jeho obchodnou činnosťou, podnikaním alebo majetkom dlžníka a rovnako i uzatvorením, plnením, platnosťou či vymožitelnosťou tejto zmluvy; b) nevykonať nič, čím by ohrozil platnosť a účinnosť svojej existencie ako právnickej osoby resp. fyzickej osoby podnikateľa, či vyvolal spochybnenie či zánik platnosti oprávnení a povolení, ktoré sú potrebné pre výkon jeho činnosti alebo k tomu aby držal, užíval a disponoval svojím majetkom; c) udržiavať všetok majetok a aktíva v náležitom riadnom stave a po dobu platnosti tejto zmluvy vykonávať iba právne úkony v rámci svojej bežnej činnosti, ktoré zodpovedajú uvážlivým obchodným postupom, podstatným spôsobom sa nelíšia od minulej praxe a sú vykonávané za podmienok obvyklých pre právne úkony s nezávislými tretími osobami, a starať sa o majetok a aktíva, ktoré vlastní alebo užíva so starostlivosťou riadneho hospodára a robiť všetko pre to, aby vymohol všetky svoje pohľadávky; d) bez zbytočného odkladu oboznámiť veriteľa o akomkoľvek prebiehajúcom či hroziacom súdnom, arbitrážnom alebo správnom konaní (vrátane konaní vedených s/alebo pred štátnymi orgánmi) vedenom voči dlžníkovi alebo jeho majetku, ktorý by mal v akomkoľvek podstatnom ohľade negatívny dopad na obchodnú činnosť, podnikanie alebo majetok dlžníka; e) vykonať všetky právne a iné úkony k zachovaniu existencie dlžníka, vrátane prevádzkovania svojho podnikania podľa príslušných jurisdikcií.

41. Z výpisu zo Živnostenského registra žalovaného (čl. 139) vyplýva, že P. s miestom podnikania R., IČO: 10713140 ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania ku dňu 25.5.2017.

42. Zo žiadosti o poskytnutie úveru k zmluve o úvere č. XXXXXX (čl. 265) vyplýva, že žiadateľ Fyzická osoba P. s uvedeným rodným číslom žiada o poskytnutie úveru vo výške 5000,00 Eur, so splatnosťou 48 mesačných splátok, výška splátky 236,00 Eur celková hodnota úveru 11 328,00 Eur s účelom čerpania úveru na podnikanie.

43. Zo žiadosti o poskytnutie úveru k zmluve o úvere č. XXXXXX (čl. 266) vyplýva, že žiadateľ Fyzická osoba P., s uvedeným rodným číslom, žiada o poskytnutie úveru vo výške 5000,00 Eur, so splatnosťou 48 mesačných splátok, výška splátky 236,00 Eur celková hodnota úveru 11 328,00 Eur s účelom čerpania úveru na podnikanie.

44. Súd zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania dôkazom, a to aby súd od žalobcu vyžiadal predloženie akéhokoľvek dôkazu, ktorý by preukazoval, že žalovaný finančné prostriedky zo žalovanej úverovej zmluvy č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 18.2.2016 vo výške 3400,00 EUR použil na podnikateľskú činnosť, teda na nákup auta, keďže vykonanie takéhoto dokazovania by bolo nehospodárne a vzhľadom na dôkaznú situáciu v spise by nevedlo, k zmene právneho názoru súdu.

45. Takto zistený skutkový stav právne posúdil takto.

46. Podľa § 261 ods. 1 obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

47. Podľa § 497 ods. 1 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

48. Podľa § 499 ObZ Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

49. Podľa § 501 ods. 2 ObZ Ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

50. Podľa § 502 ods. 1,2 ObZ Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré

poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

51. Podľa § 503 ods. 1,2, ObZ Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

52. Podľa § 1 ods. 1,2 ObZ Tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

53. Podľa § 544 ods. 1,2,3, OZ Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

54. Podľa § 545 ods. 1 OZ Ak z dojednaní o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

55. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

56. Podľa § 456 OZ Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

57. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmlúv o revolvingovom úvere č.175230 - 71318 a č. 179373 - 71318 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

58. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

59. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

60. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

61. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

62. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom v čase uzavretia zmlúv o revolvingovom úvere č.1XXXXX - XXXXX a č. XXXXXX - XXXXX o (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov

na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

63. Podľa § 2 zák. č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

64. Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

65. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

66. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) r) a y)

67. V zmysle § 191 ods. 1,2 CSP Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

68. Pokiaľ sa týka žalobou uplatneného nároku na zaplatenie 6400,00 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere č. 231259 - 71318 zo dňa 18.2.2016 súd uvádza, že predmetný vzťah posúdil ako vzťah obchodnoprávny, keďže žalobca vystupuje ako podnikateľ, v ktorého predmete podnikania je aj poskytovanie úverov a žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako fyzická osoba - podnikateľ pre účel - výkon podnikania

69. Uvedená zmluva o úvere má všetky náležitosti predpokladané ustanoveniami § 497 a nasl. ObZ. Súd nemá pochybnosť o tom, že finančné prostriedky poskytnuté žalovanému žalobcom boli poskytnuté na podnikateľské účely. Z viacerých ustanovení zmluvy o úvere vyplýva skutočnosť, že zmluvné strany sa dohodli, že finančné prostriedky budú žalovanému poskytnuté na účely podnikania, konkrétne na prevádzkové náklady - kúpu auta. Aj zo žiadosti o úver vyplýva, že o úver žiada fyzická osoba - podnikateľ pričom na konci žiadosti je jednoznačne, viditeľne uvedené (tučným písmom), že žiadateľ prehlasuje, že úver je poskytovaný na podnikateľské účely. Už len pri letmom prečítaní žiadosti, je málo pravdepodobné, takmer vylúčené, aby si toto vyhlásenie žalovaný, ako žiadateľ o úver, nevšimol. Z v konaní predložených dôkazov súd nemá pochybnosť, že žalovaný si musel byť, resp. bol si vedomý, že finančné prostriedky na základe tejto zmluvy, sú mu poskytované na podnikateľské účely, čo potvrdil svojim podpisom. To, že v priebehu konania tvrdil, že potreboval finančné prostriedky na osobnú potrebu

vôbec nepreukázal, toto tvrdenie považuje súd za účelové a ak by to aj bola pravda, tak v takom prípade oklamal žalovaného, pretože použil poskytnuté finančné prostriedky na iný účel ako bolo dohodnuté v zmluve. To, že v žiadosti o úver je pri mene žiadateľa (žalovaného) uvedené aj jeho rodné číslo, nemožno samo o sebe, bez prihliadnutia na celý obsah žiadosti o úver ako aj samotnej zmluvy o úvere, považovať za skutočnosť preukazujúcu, že o úver žiadal žiadateľ ako fyzická osoba nie na podnikateľské účely. Súdu je z jeho rozhodovacej praxe známe, že veľa podnikateľských subjektov v čase súdneho konania, už ukončí svoju podnikateľskú činnosť a práve uvedenie rodného čísla fyzickej osoby - podnikateľa do písomností, ktorými sa zakladá zmluvný vzťah medzi podnikateľmi, uľahčuje presnú identifikáciu takýchto subjektov pre potreby súdneho konania resp. vymáhania záväzkov. Súd zároveň poukazuje na to, že žalovaný je vysokoškolsky vzdelaný človek, pri ktorom súd predpokladá pred podpisom zmluvy prečítanie si aspoň jej podstatných častí, kde pri takomto postupe je pre súd neuveriteľné tvrdenie, že žalovaný nevedel, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na podnikateľské účely a zmluvu podpísal s vedomím, že ju podpisuje ako spotrebiteľ.

70. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 18.2.2016 zmluvu o úvere č. XXXXXX - XXXXX na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3400,00 Eur a ktorú sumu sa zaviazal žalovaný vrátiť žalobcovi v 48 mesačných splátkach po 160,25 Eur. Zo žiadosti o úver ako aj zo samotnej zmluvy o úvere vyplýva, že peňažné prostriedky veriteľ (žalobca) poskytuje na podnikateľské účely dlžníka (žalovaného), pričom v zmluve je aj konkrétne špecifikovaný účel poskytnutia peňažných prostriedkov resp. konkrétny súvis poskytnutia úveru s predmetom podnikania žalovaného a to prevádzkové náklady - nákup auta. Žalovaný zmluvu za stanovených podmienok preukázateľne podpísal a tým súhlasil aj s tým, že sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi za poskytnutie úveru odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru, vo výške 89,42 Eur mesačne. Súd poukazuje na to, že v súkromnom práve platí princíp zmluvnej voľnosti, ktorý umožňuje stranám upraviť si vzájomné pomery tak, aby to čo najlepšie vyhovovalo ich potrebám a záujmom.

71. Žalovaný v priebehu konania poukázal na to, že konanie veriteľa bolo nečestné, zavádzajúce, zakrývajúce skutočnú podstatu úverovej zmluvy a tiež úžernícke a súd by mal zmluvu o úvere posúdiť ako absolútne neplatnú pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ) resp. dobrými mravmi (§ 3 OZ)

72. Súd uvádza, že akýkoľvek právny úkon alebo jeho časť je absolútne neplatný pokiaľ sa dostane do rozporu s dobrými mravmi. Dobré mravy sú neurčitým právnym pojmom, ktorého obsah je dopĺňaný judikatúrou. Často je problematické zistiť, ktoré konkrétne okolnosti možno alebo nemožno subsumovať pod tento pojem. Vo všeobecnosti sa v slovenskej právnej vede zvykne o dobrých mravoch hovoriť ako o mimoprávných hodnotách, spoločných určitej spoločnosti na určitom stupni jej vývoja - chápané ako nespochybniteľné minimum slušnosti všetkých spravodlivo uvažujúcich jedincov. Inštitútu dobrých mravov sa prikladá význam najmä v prípade dojednávania výšky úrokov, odplaty v zmluve či pri dojednaní zmluvnej pokuty. Podľa názoru súdu, samotný fakt uzavretia nevyváženej zmluvy napr. dohodnutím neprimeranej odplaty za poskytnuté plnenie alebo dohodnutím neprimerane krátkej doby na poskytnutie plnenia či dohodnutie vysokých sankcií pre nesplnenie vedľajších zmluvných povinností nie je v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ sa uzavretie takejto zmluvy neuskutočnilo za okolností ovplyvňujúcich slobodu vôle ukráteného subjektu. Snáď aj preto zákonodarcia neponecháva právne úkony s jednostranne nevýhodnými podmienkami v kategórii úkonov rozporných s dobrými mravmi postihovaných absolútnou neplatnosťou v zmysle § 39 OZ, ale postihuje ich inými následkami, a to v prípade, že boli uzavreté pod vplyvom tiesnivej situácie jednej zmluvnej strany. Vo väzbe na vyššie uvedené príklady teda nepovažuje súd zmluvné úroky, zmluvnú odmenu alebo zmluvnú pokutu, výrazne presahujúcu ich obvyklú výšku za priečiace sa dobrým mravom, ale rozpor s dobrými mravmi vidí súd v zneužití stavu, situácie, nevedomosti alebo nespôsobilosti zmluvného partnera na uzavretie zmluvy s takými podmienkami, na ktoré by inak (nebyť svojho handicapu) zmluvný partner nebol pristúpil.

73. V obchodnoprávných vzťahoch platí, že výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu (§ 265 ObZ). Ide o ustanovenie obsahovo podobné ako § 3 ods. 1 OZ, ktoré taktiež pojednáva o výkone práv nesúladnom s určitými mimoprávnymi normami, resp. pravidlami slušnosti. Zásady poctivého obchodného styku je treba chápať ako pravidlá slušného správania sa podnikateľov nielen vo vzájomnom styku, ktoré dodržia všetci čestní a poctiví obchodníci. Povinnosť konať v zhode s princípmi poctivého obchodného styku dopadá na podnikateľa i pri kontaktoch s nepodnikajúcimi osobami. Zásady poctivého obchodného styku chápeme ako podmnožinu dobrých mravov, keď konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, nemusí byť zároveň v rozpore s poctivým obchodným stykom, no opačne to neplatí. V právnej náuke prevláda názor, že okrem zásad poctivého obchodného styku nachádzajú v obchodných vzťahoch uplatnenie aj predpisy odkazujúce na dobré mravy, konkrétne ustanovenie § 39 OZ. Podľa názoru súdu je však nutné rozlišovať medzi prípadmi,

kedy možno aplikovať § 39 OZ a kedy § 265 ObZ. Ustanovenie § 39 OZ sa vzťahuje na právne úkony v tom zmysle, že pokiaľ je obsah právneho úkonu v rozpore s dobrými mravmi (a tu môže ísť aj o úkon obchodnoprávny) je neplatný v zmysle spomenutého § 39 OZ. Ak je však úkon obsahovo konformný s dobrými mravmi, ale výkon práv z neho vyplývajúcich by odporoval zásadám poctivého obchodného styku, takýto výkon práv by nepožíval právnu ochranu. Teda, zmluvy obsahujúce vzájomne neekvivalentné zmluvné protiplnenia nie sú ako také v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatné v zmysle § 39 OZ. Ak by však dojednanie vzájomne nevyvážených plnení bolo výsledkom zneužitia nejakého subjektívneho handicapu zmluvnej strany, výkon práv takto zvýhodnenej zmluvnej strany, by nemusel požívať právnu ochranu v zmysle § 3 ods. 1 OZ pokiaľ ide o občianskoprávne vzťahy resp. v zmysle §265 ObZ pokiaľ ide o obchodnoprávne vzťahy. Ide o to, či zmluva obsahujúca nevyvážené podmienky v zmysle neekvivalencie plnení je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Súd je toho názoru, že v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku nie je dojednanie neprímerane vysokej či nízkej odplaty za zmluvné plnenie, ale skôr zneužitie určitého handicapu alebo zlej vyjednávacjej pozície protistrany na uzavretie zmluvy za podmienok, na ktoré by inak nepristúpila.

74. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uvádza, že nevyváženosť zmluvných plnení by nemala byť dôvodom neplatnosti zmluvy. Výsledok, že zmluvné plnenia sú navzájom v hrubom nepomere nie je sám o sebe rozporný s dobrými mravmi alebo poctivým obchodným stykom. Takým môže byť skôr proces uzavierania zmluvy, ktorý k uzavretiu takejto zmluvy viedol, pokiaľ istým spôsobom diskvalifikoval slobodu vôle niektorého kontrahenta. V danom prípade, nebolo preukázané, že by konanie žalobcu bolo zavádzajúce, zakrývajúce skutočnú podstatu úverovej zmluvy a tiež úžernícke, prípadne žalobca donútil žalovaného podpísať zmluvu o úvere za podmienok v nej uvedených. Naopak žalovaný vedel pred podpisom zmluvy, že úver sa poskytuje na účely jeho podnikania, aká výška úveru sa poskytuje, aká je výška mesačných splátok, aká je výška odplaty za poskytnutie úveru a za týchto podmienok túto zmluvu podpísal. Teda v danom prípade sa pri uzavieraní zmluvy aplikoval princíp zmluvnej voľnosti v súkromnoprávných vzťahoch.

75. Keďže súd posúdil vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako obchodnoprávny, na ktorý sa nevzťahujú ustanovenia o spotrebiteľských úveroch, a v priebehu konania nebolo súdu preukázané také konanie žalobcu, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi resp. poctivým obchodným stykom, súd vyhovel žalobe v časti uplatnenej istiny vo výške 6400,00 Eur pretože v zmysle zmluvy poskytol žalobca žalovanému sumu 3400,00 Eur, žalovaný mal vrátiť žalobcovi 7692,00 Eur (48 x 160,25) a z tejto sumy zaplatil žalovaný 1292,00 Eur. Teda ostáva zaplatiť ešte 6400,00 Eur.

76. Zmluvné strany si v predmetnej zmluve písomne dojednali zmluvnú pokutu v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy a za každý deň omeškania. K omeškaniu žalovaného s platením jednotlivých splátok došlo. Žalovaný túto skutočnosť nerozporoval, zároveň nerozporoval ani spôsob výpočtu a výšku zmluvnej pokuty uplatnenej žalobcom. Súd preto priznal žalobcovi aj zmluvnú pokutu vo výške tak ako ju vyčíslil žalobca v žalobe.(resp. podaním doručeným súdu dňa 15.10.2018 čl. 31)

77. Súd nepriznal žalobcovi nárok na náhradu nákladov, spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 275,53 Eur - odmena advokáta za právne služby pri vypracovaní pokusu o zmier - pretože žalobca súdu nepredložil žiaden doklad o vynaložení/vyplatení týchto nákladov (faktúru, výpis z účtu, príjmový doklad). Súd môže priznať len náhradu preukázateľne vynaložených nákladov a keďže vynaloženie týchto nákladov nebolo súdu jednoznačne preukázané súd ich žalobcovi nepriznal.

78. Pokiaľ sa týka nároku uplatneného vzájomnou žalobou súd má preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 9.10.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č.. ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 11 328,00 Eur do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy dlžníkom veriteľovi vrátane všetkých jej príloh. Podpisom tejto zmluvy dlžník žiada o poskytnutie úveru v dohodnutej výške, vyplatenie v dohodnutej výške a dohodnutým spôsobom. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č.XXXXXX - XXXXX zo dňa 30.7.2013 má súd preukázané, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 11 328,00 Eur do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy dlžníkom veriteľovi vrátane všetkých jej príloh. Podpisom tejto zmluvy dlžník žiada o poskytnutie úveru v dohodnutej výške, vyplatenie v dohodnutej výške a dohodnutým spôsobom.

79. Uvedené zmluvy o revolvingovom úvere č.. zo dňa 30.7.2013 a č.XXXXXX - XXXXX zo dňa 9.10.2013 sú spotrebiteľské zmluvy, keďže napĺňajú znaky spotrebiteľskej zmluvy uvedené v § 52

Občianskeho zákonníka. Ide o predtlačené formulárové (typové) zmluvy, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať ich obsah. Zmluvnými stranami sú žalobca ako veriteľ (dodávateľ), ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a žalovaný ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, je teda spotrebiteľom. Podľa názoru súdu sa v danom prípade jedná o spotrebiteľské úvery upravené zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to napriek tomu, že v zmluvách o úvere je uvedené, že finančné prostriedky sú poskytované dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti. Súd má dôvodné pochybnosti o skutočnom účele poskytnutia úverov a keďže pri pochybnostiach o obsahu zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší, súd musel dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úvery boli v danom prípade poskytnuté na výkon podnikania alebo povolania, zaťažuje toho, kto takúto skutočnosť tvrdí. Keďže účel vyznačený v zmluvách (na účely výkonu podnikateľskej činnosti) súdu preukázaný nebol, súd vychádza z toho, že uvedené úvery boli poskytnuté na súkromné účely, (teda na iný účel ako na výkon povolania, zamestnania, podnikania). Aj žalovaný vo svojich vyjadreniach uviedol, že si peniaze požičal pre potreby rodiny, školné pre nepľnoleté deti. V prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nesporebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nesporebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť - resp. nie je len všeobecný údaj o uzatvorení zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, označenie dlžníka IČO-m, ktoré údaje neposkytujú odpoveď na otázku, aké je povolanie odberateľa a aký konkrétny súvis s takýmto povolaním či predmetom činnosti odberateľa vôbec uzatvorenie príslušnej zmluvy má. Súd poukazuje na to, že v žalobcom predložených žiadostiach o úver (čl. 265,266) ako aj zo samotných zmlúv o revolvingovom úvere, okrem osobných údajov a skutočností, aké je číslo účtu žalovaného, aký je predmet podnikania žalovaného, aké má IČO, aký je jeho príjem, výdavky a výška úveru s uvedením, že účelom úveru je úver na výkon jeho podnikateľskej činnosti, nevyplýva bližšie špecifikácia účelu poskytnutia úveru resp. konkrétny súvis poskytnutia úveru s predmetom podnikania žalovaného. Teda ani žiadosti o úver, ich obsah, nepreukazujú bez ďalšieho, že žalovanému boli peňažné prostriedky poskytnuté skutočne na výkon jeho podnikateľskej činnosti.

80. V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že spoločnosť žalobcu má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou upravenou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom *lex specialis* a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade predmetného úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj podľa § 54 ods. 1 prvej vety OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.

81. Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere č.. zo dňa 9.10.2013, mu žalobca poskytol úver vo výške 5000,00 Eur kde na túto zmluvu uhradil žalovaný peňažné prostriedky v celkovej sume 7326,00 Eur. Toto tvrdenie žalovaného žalobca v priebehu celého konania nerozporoval, preto ho súd považoval za nesporné.

82. Písomné vyhotovenie predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 9.10.2013 neobsahuje náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. písm. f), písm. j), zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného do 30.4.2014. Zmluva neobsahuje dátum splatnosti úveru, z ktorého by bol nesporné a jednoznačne určiteľný - vypočítateľný dátum splatnosti poslednej splátky. Na splnenie tejto povinnej náležitosti nepostačuje len to, že v niektorých prípadoch je možné vypočítať si dátum konečnej splatnosti z obsahu celej úverovej zmluvy resp. všeobecných obchodných podmienok, keďže zákonodarcu v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby údaj o konečnej splatnosti bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený ako jej samostatná náležitosť. V zmluve o úvere nie je uvedený údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ani o priemernej RPMN. Pre absenciu týchto podstatných údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere je predmetný úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 citovaného zákona.

83. Žalovaný čerpal na základe zmluvy č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 9.10.2013 úver vo výške 5000,00 Eur, z ktorého doposiaľ zaplatil sumu 7326,00 Eur. Keďže súd je toho názoru, že úver na základe tejto zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzniklo plnením žalovaného na túto zmluvu žalobcovi bezdôvodné obohatenie, plnením bez právneho dôvodu, vo výške 2326,00 Eur

84. Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 175230 - 71318 zo dňa 30.7.2013, mu žalobca poskytol úver vo výške 5000,00 Eur kde na túto zmluvu uhradil žalovaný peňažné prostriedky v celkovej sume 7845,71 Eur. Toto tvrdenie žalovaného žalobca v priebehu celého konania nerozporoval, preto ho súd považoval za nesporné.

85. Písomné vyhotovenie predmetnej úverovej zmluvy zo dňa 30.7.2013 neobsahuje náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. písm. f), písm. j), zákona č. 129/210 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného do 30.4.2014. Zmluva neobsahuje ani dátum splatnosti úveru, z ktorého by bol nesporné a jednoznačne určiteľný - vypočítateľný dátum splatnosti poslednej splátky. Na splnenie tejto povinnej náležitosti nepostačuje len to, že v niektorých prípadoch je možné vypočítať si dátum konečnej splatnosti z obsahu celej úverovej zmluvy resp. všeobecných obchodných podmienok, keďže zákonodarca v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby údaj o konečnej splatnosti bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený ako jej samostatná náležitosť. V zmluve o úvere nie je uvedený údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ani o priemernej RPMN. Pre absenciu týchto podstatných údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere je predmetný úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 citovaného zákona.

86. Žalovaný na základe zmluvy č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 30.7.2013 čerpal úver vo výške 5000,00 Eur, z ktorého doposiaľ zaplatil sumu 7845,71 Eur. Keďže súd je toho názoru, že úver na základe tejto zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzniklo plnením žalovaného na túto zmluvu žalobcovi bezdôvodné obohatenie, plnením bez právneho dôvodu, vo výške 2845,71 Eur.

87. Súd vzhľadom na vyššie uvedené považuje vzájomnú žalobu v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 3063,71 Eur titulom bezdôvodného obohatenia.

88. Súd v priebehu konania nezistil dôvody, pre ktoré by mali byť všetky úverové zmluvy neplatné a preto vzájomnú žalobu v časti určenia že zmluvy o úvere č. XXXXXX-XXXXX. zo dňa 30.7.2013, č. XXXXXX-XXXXX. zo dňa 9.10.2013 a č. XXXXXX-XXXXX. zo dňa 18.2.2016 sú neplatné zamietol.

89. Súd záverom poukazuje na to, že v odôvodnení rozsudku nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania (viď rozsudok NS SR zo dňa 17.6.2009 sp.zn. 5M Cdo 8/2008).

90. Podľa § 369 ods. 1,2 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

91. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že dlh žalovaného zo zmluvy č..a stal okamžite splatným dňom 17.3.2017. Teda žalovaný je v omeškaní s jeho vrátením od dňa 18.3.2017. Žalobca požaduje úrok z omeškania od 10.1.2018, teda od dátumu, kedy bol žalovaný preukázateľne v omeškaní, ostatne žalovaný túto skutočnosť v priebehu konania vôbec nerozporoval.

92. Pokiaľ sa týka úroku z omeškania, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,0 % zo sumy 6400,00 Eur odo dňa kedy bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s úhradou záväzku vzniknutého zo zmluvy č. č.. súlade s ust. § 369 ods. 1,2 Obchodného zákonníka s poukazom na ust. § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ust. Obchodného zákonníka, podľa ktorého namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky 1) platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania. Keďže výška úrokov z omeškania požadovaná žalobcom nepresahuje zákonom stanovenú výšku súd priznal žalobcovi ním požadovaný úrok z omeškania z priznanej sumy.

93. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

94. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

95. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

96. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1,2 CSP , keďže žalobca mal v konaní úspech 97% a žalovaný mal úspech 3%, vznikol žalobcovi ako úspešnejšiemu v spore nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 % (97 - 3)

97. Čo sa týka vzájomnej žaloby žalovaný bol v konaní o vzájomnej žalobe v časti úspešný a rovnako aj žalovaný bol v časti úspešný (50 % a 50%) Pri zásadne rovnakých čiastkových úspechoch strán sporu, súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Michalovce, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (Krajský súd v Košiciach). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.